

[Socialministeren.]

norsk Side som Følge af en Betænkning, der nylig er udarbejdet i Norge, ogsaa gik ud paa, at der burde ydes fuld Kompensation; det er altsaa positivt urigtigt, naar den ærede Ordfører har faaet den Opfattelse af Udtalelsen.

Endelig spurgte den ærede Ordfører for Kommunerne, om jeg var Tilhænger af den Slags Metoder, han nævnte. Han tog et Eksempel og sagde, at naar en Mand taar i Socialhjælp 11 Kr. om Ugen og derpaa faar Arbejde til 44 Kr. om Ugen, skal han klare sig de følgende 3—4 Uger med de 44 Kr., og altsaa med 11 Kr. om Ugen. Jeg tvivler paa, at et saadant Eksempel foreligger; men hvis det foreligger, er det overflødig at spørge mig, om jeg er Tilhænger af det, det ærede Medlem vil kunne sige sig selv, at jeg er Modstander af det, selv om dette aldrig kommer frem i „Arbejderbladet“.

Leonhard Hansen: Jeg er ganske enig med Socialministeren i hans Opfattelse af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Elgaard fremkom med; den Tone, det ærede Medlem anslog, synes at love godt for de Forhandlinger, der skal følge. Jeg sætter min Lid til, at det skal lykkes os at blive enige i Udvalget. Det ærede Medlem sagde bl. a. noget om, at han — det husker jeg ogsaa, det ærede Medlem sagde ved tidligere Behandlinger — var enig i, at Lovgivningsmagten har et Ansvar, hvis den kan gøre noget i denne Henseende. Jeg forstaar, at det ærede Medlem mener, at det er det private Initiativ, der skulde sørge for, at der ikke var arbejdsløse her i Landet. Det er jeg i og for sig enig med det ærede Medlem om; med det Samfundssystem, der raader, burde det være saaledes, men saadan er det nu engang ikke; vi har disse 135 000 arbejdsløse, og der maa gøres noget for, at vi kan faa dem i Arbejde; naar det private Initiativ ikke gør det, naar Systemet svigter, som det har vist sig, at det gør, maa andre og ikke mindst Lovgivningsmagten gøre noget. Hvis man vil sige, at herinde fra kan man ikke gøre noget, vil jeg henvise til alle de Forsøg, Socialministeren har gjort paa at faa flere arbejdsløse sat i Arbejde. Vi har beskæftiget os med et Lovforslag, der ogsaa er fremsat af Socialministeren, om Merbeskæftigelse, der nu skal behandles i Udvalg. Jeg haaber, at ærede Medlemmer vil se med Velvilje paa det.

Hvis man vil følge de Tanker og Forslag, der er fremkommet fra Socialministeren, er der ingen Tvivl om, at der vil kunne skaffes en hel Del af disse mange

arbejdsløse Arbejde. Der kunde gives Tilskud til Virksomheder, maaske til mange flere, end man tænker. Jeg tænker mig, at man ogsaa kunde finde en Ordning for Landbrugets Vedkommende. Jeg forstaar udmærket, at Socialministeren ikke fremsætter nye Forslag, naar han Gang paa Gang faar dem, han har fremsat, afvist. Naar vi nu, hvad jeg haaber efter den Tone, det ærede Medlem Hr. Elgaard anslog, kommer ind i Samarbejde og Forhandling, kan vi forhaabentlig faa det forelagte Lovforslag gennemført og muligvis ogsaa faa Lovforslaget om Merbeskæftigelse gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Bouet mener, at der ikke er sket noget, som forandrer Det konservative Folkepartis Standpunkt, siden vi har haft Lovforslag fremme sidst. Det beklager jeg i allerhøjeste Grad, for det tyder paa, at Det konservative Folkeparti er lige saa forstokket paa dette Omraade som de foregaaende Aar. Hvor kan Det konservative Folkeparti, der jo i den almindelige Bevidsthed er Repræsentant for Industrien, have noget imod, at der skaffes Arbejde til saa mange Mennesker som muligt, at Industrien kommer til at arbejde saa godt som muligt? Eller er det rigtigt, som det paastaas, at Industrien er interesseret i at have en meget stor Reserve af Arbejdskraft gaaende ledig paa Gaden, som den altid vil kunne disponere over? Arbejdsløsheden er, det synes jeg, det ærede Medlem Hr. Bouet burde erkende, stadig væk uhyggelig stor, selv om den ikke er paa samme Højde som første Gang, dette Lovforslag blev fremsat; den er alligevel saadan, at ethvert Medlem af dette Ting efter min Formening har Forpligtelse til at sørge for, at der sker et eller andet, hvorved den indskrænkes. Det ærede Medlem talte om, at det var Agitation fra vor Side. Det er en kynisk Udtalelse, vi agiterer ikke paa et Spørgsmaal som Arbejdsløsheden, det er vor oprigtige Hensigt at søge at fremskaffe alt det Arbejde, det er muligt. At vi ligefrem skal rose Det konservative Folkeparti, naar vi kommer ud til Befolkningen, kan man vel ikke forlange af os. Jeg har for øvrigt ogsaa Indtrykket af, at Det konservative Folkeparti er meget godt indstillet i saa Henseende og forstaar sig derpaa.

Det ærede Medlem talte om, at Arbejderne kræver fuld Kompensation for den nedsatte Arbejdstid. Det ligger ikke for, det er et Organisationsspørgsmaal, som Organisationerne selv maa ordne, men en Ting er jeg sikker paa efter mit Kend-